

BUHUNDBLADET

Tidskrift för Norsk Buhund Ringen

NR 2 2022 Årgång 43

www.norskbuhund.com

BUHUNDBLADET

NR 2 Juni 2022 ÅRGÅNG 43

Medlemstidning för
Norsk Buhund Ringen
Red: *Hans Göthlin*
Ansvarig utgivare:
NBR:s ordförande
Rasmus Précenth
Eksoppsvägen 55
756 46 Uppsala
073-5042957

Medl.avgift 325kr/år
Famil.medl. 60kr/år
Plusgiro 444 19 68-7
Annon priser:
Helsida 200 kr
Halvsida 100 kr
Per rad 10 kr
Per bild 50 kr.

Omslagsbild:
Vid skogssjön
Foto: Hans Göthlin

Övriga foton:
Hans Göthlin
Rasmus Précenth
Jessica Eriksson
Lotta Nilsson
Karina Tomtlund

med flera..

Tryckeri:
JustNu Trollhättan

Du vet väl att du också hittar
aktuell information på vår hemsida:

www.norskbuhund.com

Där finner du hanhundslistor, upp-
födarlistor, valannonser, stadgar,
protokoll (kräver inloggning), bild-
gallerier, påannonsering av komman-
de aktiviteter etc.etc

SSUK

Som medlem i din rasklubb är du
också medlem i *Svenska Spets och
Urhundklubben* (SSUK) och
välkommen att ställa ut din hund på
SSUKs utställningar:

Mer information hittar du på:
www.ssuk.se

Presentation Ritva Lindström, kassör

Jag heter Ritva Lindström och bor i Halmstadby, Kågeröd (Skåne) med min buhund, Jösta, Honningrosas Jösta Hjertenuser, snart 7 år gammal. Jag gick med i Norsk Buhund Ringen strax efter den startades och har tidigare haft 5 buhundar: Eivor, Omma, Oden, Freke och Eskil. Jag var tidigare sekreterare i några år och från 2008 har jag varit klubbens kassör. Jag är även sammankallande i utställningskommittén sen många år. Jag har tävlat i viltspår och Jösta, liksom tidigare buhundarna Freke och Eskil, är viltspårchampions. Det har blivit mycket utställningar, Eskil hade 36 olika championat och Jösta har hunnit få 12 championat. Med Jösta tävlar jag i Nose Work och där är vi i klass 2 i TSM (tävling samtliga moment) och i klass 2 i TEM (tävling enskilda moment) i Inomhussök, Behållarsök och Fordonssök.

Vi tränar mycket Nose Work och tycker det är jätteroligt att tävla. Vi åker också gärna till utställningar både i Sverige och Danmark.

Ordförande har ordet

Nytt verksamhetsår, ny styrelse. Den här gången valde ni en ny ordförande också, och uppdraget föll på mig. Spännande! Innan jag skriver något annat vill jag passa på att tacka Marie för hennes år som ordförande och Jörel för sin tid i styrelsen. Ert arbete och er passion för buhundar har varit mycket uppskattat. Tack!

Vem är jag då? Rasmus, ursprungligen från Tranås i norra Småland, bosatt i Uppsala sedan 12 år tillbaka. Flyttade hit för att studera matematik och fastnade i staden. Arbetar för närvarande som "Software Engineer" (eller programmerare, kort och gott) på ett företag i Stockholm.

Varför Norsk Buhund? När vi skulle skaffa hund för 7 år sen stod valet mellan lite olika raser. Men det landade i att vi övertalade svärföräldrarna att ta valpar på sin mycket trevliga buhundstik. Sommaren 2015 föddes vår lilla Fenja och hon har gång på gång visat att vi valde helt rätt. Buhundar är fantastiska!

När vi hinner och orkar träna och tävlar vi agility. En och annan springtur blir det också, även om Fenja inte direkt tycker om det (undantaget om man får syn på rådjur eller ekorrar, eller om man får bada, såklart). Men mest bara hänger vi hemma som en flock, och det trivs hon bra med.

I min roll som ordförande har jag tänkt fokusera i huvudsak på ett ämne. Det är hur vi som förening ska få fler buhundsägare att vilja vara delaktiga i aveln. Tyvärr räcker det inte att ha en liten grupp eldsjälar som är väldigt intresserade. Buhundspopulationen är för liten för det, och vi riskerar en hög inavelsgrad och alla problem som följer med det. Det är verkligen en situation som säger "ingen kan göra allt, men alla kan göra något". Vi behöver få fler att vilja ställa upp med sin hanhund. Vi behöver fler som kan tänka sig att ha en valpkull hemma i köket!

Kanske är just din hund väldigt viktig för rasens fortlevnad!

Apropå valpar i köket, när det här skrivs är det på dagen ett år sedan vi fick vår första egna valpkull. Grattis alla valpar!

Rasmus,
ny ordförande

Prata gärna med oss i styrelsen och avelskommittén under helgen i Jönköping om ni har några tankar eller funderingar, vi finns här för alla medlemmars skull! Det går också bra att kontakta oss på andra sätt. Kontaktuppgifter finns här i bladet och på hemsidan.

Träffar, promenader eller träningsdagar?

Många av våra aktiviteter är välbesökta och uppskattade men ibland behövs nya idéer.

Vad vill ni som medlemmar ha? Kom gärna med förslag så ser vi vad vi kan göra.

mejla till: lotta@norskбуhund.com

Utbildningsdag med vardagslydnad och stadga som tema

Den 19 mars så samlades ett härligt gäng med Buhundar, 12 st. med sina mattar och hussar i AniCura-Hallen i Linköping. Denna träningshall tillhör Linköpings Hundungdom och är en rymlig inomhushall med konstgräs som underlag. Temat för dagen var vardagslydnad med stadga och man hade fått lämna önskemål om övningar i anmälan.

Dagen började med presentation av instruktörerna Lollo och Bella från LoBells Hundsport och hur de tänkt upplägget för dagen. De har varit och gästat oss på Rasspecialen i Västervik 2019 och Vadstena 2021 så för vissa var det bekanta ansikten. Vi fick en bra föreläsning om vad det är för hund vi har, en jakthund, en vallhund, en vakthund tillsammans förpackat i en lagom behändig storlek. En riktigt allroundhund som inte bara har en drift att tygla utom tre, som kan vara olika starka på olika individer.

Förmiddagen ägnades sen åt stadga och fokus genom omvänt lockande och hur man använder det i vardagen. Det tränades hundmöten och man gick runt hundarna på lite olika sätt och de skulle ha kvar sin kontakt med föraren. Det avslutades med att alla hundar stod på en rad och en efter en passerade raden utan några större problem.

Under lunchpaus och ett kortare teoripass för människorna om inlärning kontra uppfostran fick hundarna en behövlig vila innan eftermiddagen fortsatte med en snabb repetition av förmiddagens övning samt byteslek med hjälp av två likvärdiga leksaker. Sedan fick alla egen tid för träning med instruktör för att lyfta det specifika som var och en ville ha extra hjälp med. Undertecknad fick köra bil runt på området för en hund som snabbt konstaterade att jag inte är hemma, alltså så behöver inte jag vakta området och jaga bort bilen som kör omkring. Någon annan ville ha hjälp att utställningsträna med att de kände igenom hunden.

Samlingen vid eftermiddags fikat var nöjda/trötta hundar och ägare som fått med sig lite verktyg att jobba med i vardagen. Med sig hem fick de också en rejäl Goodiebag med produkter sponsrade av Prima Dog, Moderna Djurförsäkringar, Fyra Tassar och Svenska Djur Apoteket.

En trevlig och givande dag summerade Marie och jag när vi städade och plockade iordning i hallen efter dagens slut. Om intresse finns så gör vi gärna om det igen.

Lotta Nilsson

För deltagare som vill jobba vidare ställer LoBells upp med online uppföljning till rabatterat pris.

Presentation Karina Tomtlund

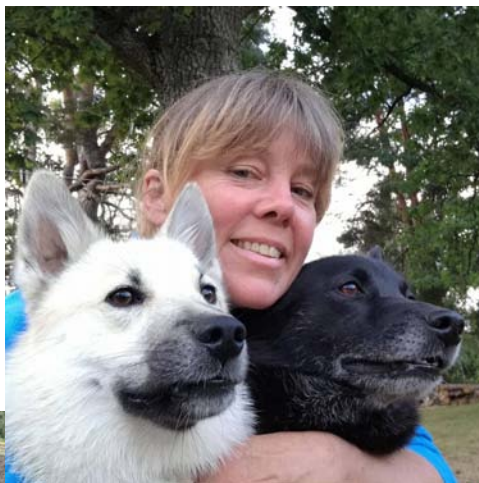
Jag heter Karina Tomtlund och har haft buhund sedan 2013 då jag hämtade min Bellatrix i Norge. Nu har jag 3 buhundar. Förutom Bella så är det hennes döttrar Trillian och Björna. Trillian har mest bott hos mina föräldrar sista åren och snart ska hon få flytta dit för gott. Jag bor på en gård i Bro mitt mellan Stockholm och Enköping och här får våra hundar vara riktiga gårdshundar. Vi har får och höns och ibland grisar här på gården och hundarna hänger med på allt som händer här och ser till att ingen obemärkt tar sig innanför grindarna.

I augusti är årets höjdpunkt när vi åker till rasspecialen. Jag vill verkligen uppmana alla er därute att komma till rasspecialen med era hundar och träffa alla trevliga hundar och människor. Kom och visa upp era fina hundar så att vi andra också får träffa dem och stanna även kvar på buhundsspelen som är uppsluppet och trevligt med roliga aktiviteter.

I styrelsen har jag varit med några år nu och från och med i år är jag också med i avelskommittén.

Hoppas vi ses!

Karina Tomtlund

Presentation Lotta Nilsson, sekreterare

Lotta Nilsson heter jag och bor Linköping, Östergötland med min man och våran buhund Affe, barnen är stora och utflyttade. Affe eller Vildhöjdens Aggera är född 2014 och är hela familjens hund. Vi har provat i stort sätt allt utom bruks så som rallylydnad, lydnad, nosework, specialsök (kong), Freestyle, HtM, viltspår, agility, utställning och även provat på att tävla i det mesta med blandade resultat. Jag blev invald i styrelsen 2017 och sitter sedan en tid som sekreterare. Jag brinner för träning och aktivering av hundar vilket ofta syns i diverse olika aktiviteter som jag gärna är med och bjuder in till.

Presentation Hans Göthlin redaktör för Buhundbladet

Jag tillhör tyvärr den generation som kan skriva ”före detta” framför det mesta av det jag sysslat med. Fd Elektroingenjör, Fd Reservofficer, Fd Dykinstruktör, Fd Fjällvandrare etc. Jag är också engagerad i Kyrkans och Hembygdsrörelsens verksamhet sedan många år.

40-talist, pensionär och allmänt utsliten efter ett mycket aktivt liv. Bor med min fru Britt-Marie i en 1890-tals villa i ett litet Sörmländskt samhälle ca 6 mil SV om Stockholm.

Vi skaffade vår första Buhund 2006, en svart hund som hette ”Lova” och som blev nästan 14 år och 8 månader. En fantastisk hund som lämnade oss i ett stort tomrum och mörker när hon gick bort. Då vi anser oss för gamla för att börja om med en valp så sökte vi en omplaceringshund som var ca 6-7 år och till vår stora glädje hittade vi en tik som var 7 år.

En gul, eller black är väl mera korrekt benämning, som heter ”Pixie”. En underbar liten tjej som hjälpt till att ge oss livsmodet åter.

Det finns ju många hundar som väntar på att adopteras, men har man haft en Buhund en gång så har man svårt att tänka sig en annan ras eftersom dom är lite speciella både på gott och ont.

En ras vars kynne passar oss väldigt bra. Efter sommaren hoppas vi kunna komma igång med lite agility, viltspår och nosework, det har vi hunnit prova på och vet att hon gillar. (Och vi också...)

Presentation Rolf Lind.

Jag visste inte vad en Buhund var innan Sixten kom in i mitt liv, det var i januari 2017. Sedan dess har vi kamperat ihop och haft en hel del kul tillsammans.

Att det blev Sixten Buhund är för att en god vän till mig hade en kompis som hade en Buhund. Som dessutom skulle få valpar. Och när jag träffade mamma Bliss (tiken) kändes det som att hon tyckte att jag var helt ok, och att hon kunde anförtro en av sina valpar till mig. Viktigt var också att Anki Ekman, som Sixtens uppfödare heter, bor i närheten. Därför har vi kunnat träffas ganska mycket, både människor och hundar, under de år som gått. Och det har varit bra, både för oss och vovvarna.

Med Sixten har jag tränat olika aktiviteter, mest för skojs skull. Agility, Rallylydnad, till och med Lydnad har det blivit. Sixten skulle nog kunna bli jättebra på agility – men inte jag! Så allra mest håller vi på med Nosework som ju är en mer stillsam aktivitet. Där vi tävlar sedan tre år och nu har kommit upp i klass 2. Vi har tagit två diplom och jagar det tredje för att bli uppflyttade. Sixten har en bra nos men han, liksom jag, tycker bättre om träning än tävling. För tävlingar är ju mest till för oss människor. Fast lite intressant är det att se hur vi utvecklas tillsammans. För allt handlar om relationer!

Att jag kom in i Buhundsringens styrelse för fyra år sedan beror nog mest på att jag var med på Buhundsspelen sommaren 2017. Det kändes som en trevlig tillställning, visserligen högljudd ibland, men också opretentiös, lagom avslappad och välkomnande. Då är det klart att man gärna vill göra något för att hjälpa till och stärka vår fantastiskt fina ras. Trots att jag inte visste att den fanns innan jag träffade Sixten!

Buhundsträff på Hundudden

”Jag träffar många hundar i mitt arbete men innan denna träff hade jag enbart träffat EN Buhund. Nu fick jag träffa några till och är fortfarande inte avskräckt. Trevligt gäng helt enkelt.”

Så kommenterade Anita Weinuis träffen med ”prova-på-aktiviteter” som hölls på Hunduddens träningscenter i Stockholm i slutet av maj. Anita är professionell hundtränare och hjälpte till med de aktiviteter deltagarna fick testa under några intensiva timmar en söndagsförmiddag i mitten av maj.

Totalt kom 15 buhundar från hela Mälardalen till träffen, alltifrån Nyköping och Sparreholm till Uppsala, Almunge och andra orter runt Stockholm. Där härjade Sixten, Pixie, Attis, Wilda, Fenja, Vera, Bruiser, Tola, Laika, Enzo, Ottar, Saga, Bella, Ale och Bamse. Med var förstås också deras mattar och hussar. Totalt var vi ca 25 personer.

De aktiviteter man fick möjlighet att prova visar buhundens mångsidighet. Agility, med fart och fläkt, passar våra buhundar bra. Intresset att prova den sporten var stort, och Rasmus och Fenja visade elegant hur det går till. Att det går bra att jobba med Nosework visade Sixten Buhnd och jag (mest Sixten ...). Fast det är viktigt att lära in rätt från början, så där hjälpte Anita till med tips om hur man kommer igång.

Men Viltspår behöver ingen introduktion! Sällan har så många tysta och intresserade buhundar nyfiket tittat mot det där intressanta som pågick en bit upp i

skogen innan det var dags att själv sätta nosen i backen. Intresset för Rallylydnad var däremot inte så stort. Lite synd, för Rally är ett lugnare sätt att aktivera, i alla fall för oss förare. Men också där står samspelet mellan hund och förare i centrum.

Buhundar gillar ju att jobba och lösa uppgifter av olika slag. Annars blir den lätt uttråkad, och ibland lite jobbig – det måste HÄNDA nåt! Därför är all form av aktivering bra. Och den tid man lägger ner får man tillbaka i form av en mer harmonisk hund. Men det gäller att hitta en aktivitet som passar både hunden och föraren. För vi ska ju göra jobbet tillsammans!

Eftersom buhunden är en (alltför) liten ras, är vi buhundsägare geografiskt utspridda. Därför var det uppskattat att få möjlighet att prata lite med andra buhundsägare. Både om buhundsägandets lyckostunder – som trots allt överväger – men också de utmaningar det ibland innebär att ha en buhund.

Förhoppningsvis inspirerade träffen till fortsatt träning. Att det var en lyckad träff uttryckte Jessica Ericsson, som med sin Wilda demonstrerade viltspår, så här:

”1000 tack för ett bra engagemang från er som donar och fixar på olika sätt för oss Buhundsägare. Det är så kul att vara medlem i en bra klubb som jobbar för sin ras. Och ett extra tack för att det var den roligaste buhundsträffen någonsin!”

Tack för de fina orden! Som helhet var det en intensiv och givande förmiddag, som hade kunnat vara längre. Om vi buhundsägare hade orkat, alltså. För att buhundarna hade klarat av några timmar till – om det råder det ingen tvekan.

Rolf Lind

Presentation Rasmus Précenth, ordförande

Rasmus heter jag och bor i Uppsala i en familj på tre människor och en buhund.

Fenja, som nu närmar sig 7 år, är vår första hund och en helt fantastisk sådan. Tillsammans kämpar vi för få fler att få upp ögonen för buhunden som ras och stannar således glatt och pratar varje gång någon ropar "är det en buhund?!?".

Fenja är en av få buhundar som tävlar i agility (varför är det inte fler??), något hon uppskattar väldigt mycket. Nu när pandemin har lugnat ner sig hoppas vi kunna komma igång igen. Några starter i klass 2 ska vi se till att hinna med det här året!

Vi uppskattar det fortsatta förtroendet i styrelsen och hoppas att vi snart ses på en agilitybana eller i en utställningsring! (Ni kommer väl till Jönköping?)

Wilda buhund

-En sann berättelse från mitt buhundsliv

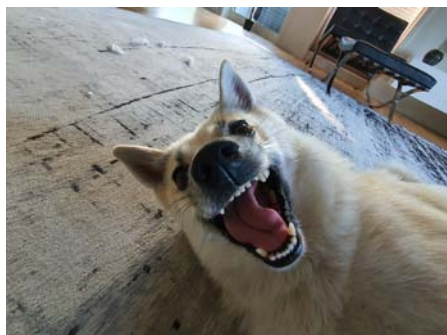
OM MIG;

- Jag är en norsk buhund.
- Född 2015-12-28.
- Kommer från Halmstad, Gnipagrottans. (Även om mitt riktiga hemland är Norge.)
- Bor på Ekerö. (Stockholm.)
Född och uppvuxen i Kungsängen/Järfälla.
- Familj; Mamma, pappa och en bror som heter Ozzy. Han är en engelsman. Från Yorkshire. (Yorkshireterrier.)
- Arbetar heltid som vice vd på Hundhemtjänsten, ihop med min mamma.
- Mina intressen är; förutom MAT, som är en **STOR** passion.
Viltspår / blodspår.
Bada / simma.
Busa & leka.
Hundträning.
Freestyle.
Sova / vila.
Jaga råttor / möss. m.m.

Hur var jag som valp; HEMSK!!.

En simpel sak som att kratta löv, skotta snö, vattna blommor, städa eller tvätta bilen var väldigt svårt... Jag var alltid där och bet i ALLT! Krattor, spadar, dammsugaren, fångade vatten från vattenslangen etc.

Jag bet t.o.m. på eluttagen hemma, så husse & matte fick sätta för plåtskydd på uttagen. Morsan var mammaledig med mig i början. Eller, ledig och ledig... Hon köpte t.o.m. en valphage till mig i metall, som hon ställde utanför duschen, så att hon kunde få några minuters lugn och ro. När hon duschade åtminstone. Annars tuggade jag på det mesta... Natt som dag. Sov väldigt korta stunder. Hela hemmet var tydligen tvunget att valpsäkras med mig i huset. Allt flyttades upp mot taket typ. Saker försvann in bakom lås och bom. Det var inte mycket som var helt, med mig i farten. Varken leksaker, ben, växter, kläder, mattor, post / räkningar, sladdar, glasögon, säng, bäddar etc. Inget gick säkert! Men vad kul det är att tänka tillbaka på gamla minnen. När morsan fick jaga runt mig överallt! Det slutade ändå med att hon gullade med mig, skrattandes och tyckte jag var sötast i hela världen. Och det är jag ju också. Jag älskade att jaga! Allt som rörde sig! Som tex; bussar, bilar, lastbilar, rollerblades, skidåkare, cyklister, skateboards,

mopedister, löpare, gående, alla djur som fanns, (allt ifrån skalbaggar till hästar,) kickbikes, tåg, mc:s, människor m.m. m.m. Idag är jag en hyfsat lugn hund. Som oftast uppför sig exemplariskt. Men så har det inte alltid varit... Jag var jätte jobbig dom första 3 åren.

En av de värsta saker jag någonsin gjort; (tycker morsan alltså.)

Jag var lite drygt 1 år gammal. Och för övrigt omöjlig...

Jag var under träning på ett stort sportfält i Kungsängen. Med långlina och jäkelskap. Vilket betyder att man får springa lite fritt, men inte helt. Morsan försökte träna att jag inte skulle jaga allt som åkte / sprang förbi. Just där och då tränade vi på människor, barn, hundar, löpare, bilar på håll etc... Det var vinter, kallt och mycket snö. Sen dök det upp en sån där jäkel som bara drar benen efter sig! Som jag INTE tycker om! Jag stack som en skott efter han. Morsan trodde hon hade koll. Och trampade på

min långlina. Men pga snön och stora vinterkängor, så gled linan så fint under morsans kängor. Och jag kunde snabbt som attan springa vidare! Mot den där lata jäkeln, som inte orkar lyfta på benen. Jag hann fram långt före morsan. Och han bara fortsatte! Trots att jag sa till han! Så jag var tvungen att valla fanskapet. Och springa nästan ända fram. Och sen cirkulera runt mannen, i många varv. Eftersom jag hade långlina på mig så fick jag snabbt fast gubben, efter bara sisådär 7 varv. Det gick så bra! (Han var väldigt sur och arg redan på långt håll...) Och inte blev det bättre av att jag höll fast han med hjälp av långlinan runt kroppen många varv. Men han kunde då inte röra sig mera! Så man kan säga att jag vann! Han fortsatte skälla & gapa på mig. Men det gjorde inget. För jag gjorde exakt samma sak tillbaka. Skillnaden var att jag kunde röra mig, men det kunde inte han...

Sen skällde han på morsan som attan, som bad om ursäkt. Jag förstod aldrig varför. Jag hade ju fått fast den lata jäveln! (Men morsan berättade att dom kallas skidåkare, och dom kommer fram några ggr per år och att jaktsäsongen på dessa är ALDRIG!) Sen kämpade vi vidare med dessa varelser. Jag önskade bara att dom kunde lyfta på benen ordentligt och bete sig normalt...

Än idag vid en ålder på drygt 6 år, tycker jag att dom är bra

konstiga alltså!.... Men jag jagar dom inte mera iaf.

Morsans stora mål var att jag skulle kunna gå lös överallt och faktiskt lyssna. Det gick så där... Från att jag var 8 veckor till 3 år. Men med mycket träning så gick det framåt. Sakta men säkert. (Min morsa är extremt envis dessvärre...) Och sedan några år tillbaka har det faktiskt fungerat. Jag kan vara lös överallt och jag lyssnar väldigt bra på morsan. Men jag vet också att jag får alltid bra lön för mödan. Får man ingen lön, bör man ju faktiskt inte anstränga sig heller. Men det blev många kurser och många privat lektioner hos hund psykolog.

Jag har gått valp, vardagslydnad 1+2, inkallningskurs, nosework, kantarellsökurs, agility, HtM, freestyle, hemhjälpkurs, balans-träning och bygg upp kurs, filmstjärnekurs, viltspår grund, anlag, öppen klass, norska blodspår och just nu går vi Elitspårskurs. Så jag håller mig sysselsatt. Men mina favorit aktiviteter är viltspår och freestyle. Jag tränar och tävlar aktivt. (Även om jag tagit det väldigt lugnt ett tag med freestyle pga skada och operation etc.) Men kan förhoppningsvis träna och tävla mer i framtiden. Men viltspår och blodspår tränar jag ofta. I princip varje vecka. Det är verkligen mitt favorit intresse nr 1!
Jag är både svensk viltspår-

schampion, och sedan April 2022 även Norsk blodspårschampion. Eventuellt kommer jag att försöka åka till Finland i framtiden någon gång och ta ett finskt championat. Då blir jag tydligen Nordisk viltspårschampion! Det vore något det.

Morsan tyckte att agility verkade kul. Det tyckte jag också. En kort stund. Efter 3 min lös på planen,

hade jag gjort ALLA hinder. SJÄLV! Morsan trodde hon skulle "lära mig" hur det funkade. Men ikke... Jag kunde nästan alla redan. Helt själv. Buhundar är väldigt smarta. NW var kul. Men inte skitkul. Lite för lugnt. (Läs tråkigt.) Men när jag fick testa att gå viltspårskursen, så insåg jag: -Det är det här jag ska hålla på med! Morsan hade INTE tänkt sig att vara ute i skogen och hålla på med döda djur & blod m.m. (Hon hade fått nog av jakt liknande aktiviteter genom uppväxten i Dalarna, på landet.) Men när mitt ansikte & ögon glimrade. Då förstod hon. Det här är det vi ska hålla på med. Då var det bara att boka nästa kurs i viltspår.

Anlagskursen. Bara för mor att gilla läget. (Klart dottern i familjen själv ska få välja hennes eget intresse.) Och sedan göra anlagsprovet. Som gick galant. Sedan började vi på öppen klass kursen. Och där började vi träna skott också. Allt gick väldigt bra. Förutom att jag är en riktig liten snabb spårare. Så min fart fick vi jobba vidare på.

Till slut så kunde vi ta 3 st 1a pris. Så att jag blev en svensk viltspårschampion.

Men det var ingen lätt väg att gå. Men vem har sagt att hundträning skall vara lätt?! Vid andra provet, blev jag rädd för skottet, och domaren betedde sig konstigt. Sen fick vi stora problem med spårningen. Jag blev inte bara rädd för skott. Utan även rädd i spåret generellt. För jag visste väl inte när skottet skulle komma. Och var på min vakt. Jag fick allt mer och mer problem med spår träningen. Vi testade fler prov och träningar. Men vi fick ofta avbryta. Efter ett tag slog det matte & tränaren, att jag inte ville ha män i spåret. Jag litade inte på dessa "jägare" längre. Som tur är hade vi en väldigt bra & kvinnlig tränare som hjälpte oss. Sedan bokade matte bara prov för kvinnliga domare. Så det tog tid att få 3 st förstapris. Men till slut så. Skam den som ger sig.

Vi hade som mål från början att åka till minst ett annat land och spåra. Och helst Norge då. "Hemlandet". Men med kraftig försening pga rädslor m.m. Efter

det slog coronan till. Och ingen fick resa. Så nu äntligen i slutet på April i år begav vi oss till Norge, ihop med våra vänner Marie & Obi. (Lagotto Romagnolo.) Där vi tävlade i 2 dagar. Första dagen utanför Arendal i Aust-Agder. Andra dagen utanför Mandal i Vest-Agder. Vi tävlade för Taxklubben ena dagen och älghundsklubben andra dagen. Det gick riktigt bra både för mig & Obi. Båda fick första pris, båda dagarna. Jag kom på 3e pallplats på lördagen och våra vänner Marie & Obi på 2a pallplats. På söndagen kom jag på 1a pallplats och Marie & Obi på 2a pallplats. Så numera är vi båda vännerna, både svensk viltspårschampions och norsk blodspårschampions.

Lite kort info om viltspår:

Viltspåret syftar till att träna hunden till att bli en duktig eftersökshund. Viltspår är en utmärkt aktivitet för att stimulera hunden fysiskt, mentalt och även stärkande för relationen mellan hund och ägare.

Det finns både grund och anlagskurser.

Sedan kan man göra ett anlagsprov, "Anlags Klass". Då bedöms hundens lämplighet vid eftersök på skadat och dött vilt. På anlagsklass är spåret ca 600 meter långt. Och är blodat med 2 dl blod. Spåret läggs 2-5 timmar före hundens start. Och det skall innehålla 4 vinklar och ett litet bloduppehåll.

Man använder oftast nötblod och en klöv / skank från ett klövdjur. Oftast rådjur.

Om hunden klarar anlagsprovet, dvs får godkänt, så kan man gå kurs för "Öppen Klass". Och sedan göra provet. Det spåret är också 600 meter långt. Och läggs med 2 dl blod. Men spåret ska ligga i 12-24 timmar, innan hundens start. Man börjar spårstarten med att bli påvisad en sökruta, på 25x25 meter. Där hunden själv får hitta spårstarten inom rutan. Spåret ska gå i mestadels skog, men ha variation i form av höjder, kärr, diken, hyggen och stigar. Spåret ska bestå av både vinklar och bloduppehåll och även en återgång.

Det sker även en skottprövning i slutet av spåret. (Sedan 2022 räcker det med skott vid första provet. Om hunden klarar skottet i första, behövs det inget skott i 2a & 3e.) Allt för att likna ett eftersök så mycket som möjligt. Domaren säger till. Du stoppar hunden, och sätter den. Domaren går förbi er och skjuter av 1 skott. Sedan ska hunden kunna spåra

bra sista delen av spåret. Utan att reagera på ett negativt sätt på skottet.

Spårlinan ska vara max 10 meter. Hunden skall ha något form av arbets tecken. Många använder en speciell sele. Som dom bara spårar i. Andra har något speciellt halsband, sjal eller liknande. Så att hunden lär sig jobba när arbetstecknet kommer på. I öppen klass kan man få första-, andra-, eller tredjepris (eller nolla.)

Det krävs tre förstapris för att hunden ska bli champion. SV VCH.

Det som bedöms på ett viltspårsprov är: spårningsförmåga, arbetstempo, självständighet och skottprövning.

Proven ska också vara dömt av 2 olika domare.

Har man ett svenskt viltspårschampionat kan man sedan om man vill ta ett Championat i tex Norge, Finland eller Danmark.

Och då räcker det med ett första pris i respektive land. 3 länder krävs för att kunna bli

nordisk champion. Alla länder har olika regler.

Det finns dessvärre ingen officiell Elitspårklass i Sverige. (Förutom för Schweisshundar.) Men det finns kurser och inofficiella prov. Proven där är 1600 meter långa. Och innehåller

betydligt krångligare saker än ett Öppen klass spår. Som tex korsande spår, andra djurspår som går över det riktiga spåret, spår som bara slutar där hundarna måste frispåra tillbaka till spårkärnan. En del av spåret ser t.o.m. ut som ett garnnystan.

Övrig info om viltspår:

En stor myt om viltspår är att hundarna skulle få mer jaktintresse om man börjar med det. Vilket är helt fel. Och väldigt viktigt att påpeka. Till att börja med så blir du väldigt bra på att läsa din hund och kommer då kunna avbryta hunden mycket lättare innan / om den sticker iväg på egna jaktäventyr. Viltspår och jakt är två olika saker. Och har inget med varandra att göra.

På viltspår spårar hundarna både blod, dött djur och spårläggarens doft.

Det har inte så mycket med oskadat vilt att göra. Vilt är levande och doftar på ett helt annat sätt. Ett av syftena med viltspårs träningen är att minska benägenheten att dra efter vilt. Det är ett utbrett missförstånd att man skulle öka hundens jaktintresse genom att träna viltspår, när det i själva verket är tvärtom.

Jag har några andra "Egenheter" också som jag skall beskriva nedan;

Jag har färfobi. Dom är läbbiga saker som ger stötar... Det hände några gånger i ung ålder. Bara för att man sticker in huvudet i fårhagen, behöver dom ju inte vara otrevliga och ge stötar. Sedan släppte morsan in mig i mosters fårhage, så att jag skulle lära mig att dom är snälla. Då stångade en tacka mig! Så nej. Får är INTE trevliga!

Men bävrar gillar jag däremot. Dom är otroligt spännande djur. Jag har t.o.m. fått hälsa på Mr Bäver 2 ggr. Nos mot nos. Han var snäll och trevlig. Men det var kortvariga möten. Han skulle visst vidare ner i vattnet, båda gångerna. Hoppas vi ses igen i framtiden.

Fortsättning följer i nästa nummer

Välkomna till Norsk Buhund Ringens Officiella utställning Villa Björkhagen, Jönköping Lördagen 6 augusti kl 10.00

Domare: Erna-Britt Nordin

Klasser och anmälningsavgifter:

Valpar 4-6, 6-9 mån. 175 SEK

Juniorer 9-18 mån. 350 SEK

Unghundsklass 15-24 mån. 350 SEK

Öppen klass 15 mån. och uppåt 350 SEK

Championklass 350 SEK

Veteranklass 8 år och uppåt 175 SEK

Alla deltagare får en minnesgåva!

Halv avgift fr.o.m. tredje anmälda hund med samma ägare (gäller ej valp och veteran)

För att delta måste du vara medlem i NBR.

(gäller ej valpar 4-9 månader eller utländska deltagare, som dock måste vara medlemmar i egna landets buhundklubb)

Anmälan sker till DogFix Utställningsservice senast 10 juli

Länk till anmälan kommer på hemsidan.

OBS sista anmälningsdag är också sista inbetalningsdag!

Vi fortsätter med den s.k. Specialklassen för alla som inte vill eller kan delta på den officiella utställningen. Man får en skriftlig kritik på sin hund. Kostnad 150 SEK, anmälan på plats.

Huvudsponsor: Essential Foods Sverige

Utställningen är på campingområdet och vill du boka husvagns- eller husbilsplats, kontakta campingen via hemsidan www.villabjorkhagen.se. OBS! tala om att du ska vara med på utställningen.

Styrelse för Norsk Buhund Ringen

Ordförande:

Rasmus Précenth
Eksoppsvägen 55
756 46 Uppsala
073-504 29 57
ordforanden@norskbuhund.com
rasmus@norskbuhund.com

Vice ordförande:

Marie Regné
Dockekulla Gård
597 91 Åtvidaberg
073-049 42 78
viceordf@norskbuhund.com
marie@norskbuhund.com

Kassör:

Ritva Lindström
Halmstadby 3550
268 78 Kågeröd
070-962 78 37
kassor@norskbuhund.com
ritva@norskbuhund.com

Sekreterare:

Lotta Nilsson
Kanngatan 14
587 39 Linköping
073-998 98 59
sekreterare@norskbuhund.com
lotta@norskbuhund.com

Ledamöter:

Rolf Lind
Gustav III boulevard 93
169 74 Solna
070-526 11 60
rolf@norskbuhund.com

Karina Tomtlund
Ålbrunnsvägen 1
197 91 Bro
073-999 05 79
karina@norskbuhund.com

Helena Carlsson
ÖstraTimmerövägen 3
595 72 Boxholm
073-583 23 55
helena@norskbuhund.com

Suppleanter:

Hans Göthlin
Skogstorpsvägen 2
153 60 Mölnbo
070-510 43 88
hans@norskbuhund.com

Eva Bryntse
Östra Åsgatan 4
821 61 Arbrå
070-537 85 15
eva@norskbuhund.com

Rasinformator:

Madelene Nilsson
Sivs gata 5C
590 49 Vikingstad
073-588 80 48
valp@norskbuhund.com

Du vet väl att protokollen finns på hemsidan för medlemmar att läsa? Maila *webmaster@norskbuhund.com* för inloggningsuppgifter

*Vad sägs om lite charader?
Försök gissa vad jag är för ras?*